II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus neuvoston asetukseksi lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuuksissa

(96/C 104/11)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(95) 724 lopull. — 95/0359(SYN)

(Komission esittämä 15 päivänä helmikuuta 1996)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

onnettomuuksien korvausvastuuta koskevat säännöt määräytyvät eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtäläistämisestä Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetun yleissopimuksen tai mainitun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettu Haagissa 28 päivänä syyskuuta 1955, perusteella; Varsovan yleissopimusta sovelletaan maailmanlaajuisesti sekä matkustajien että lentoliikenteen harjoittajien oikeuksiin, ja yleissopimus on pidettävä voimassa,

matkustajan kuolemasta, loukkaantumisesta tai muusta ruumiinvammasta aiheutuvan korvausvastuun laatua ja rajoja koskevat säännöt ovat osa lentoliikenteen harjoittajan ja matkustajan välisen lentokuljetussopimuksen ehtoja; neuvoston asetuksilla (ETY) N:o 2407/92 [1], (ETY) N:o 2408/92 [2], sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja (ETY) N:o 2409/92 [3] toteutettiin sisämarkkinat lentoliikenteelle, jonka osalta korvausvastuun luonnetta ja rajoituksia on aiheellista yhdenmukaistaa,

Varsovan yleissopimuksessa asetetut korvausvastuun rajat ovat liian alhaiset tämän päivän taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin oloihin nähden; tämän johdosta eri jäsenvaltiot ovat korottaneet korvausvastuun rajoja eri tavoin; sen vuoksi yhteisössä noudatettavat kuljetussopimusten ehdot poikkeavat toisistaan,

lisäksi Varsovan yleissopimus koskee ainoastaan kansainvälistä liikennettä; lentoliikenteen sisämarkkinoilla on lopetettu maan sisäisen ja kansainvälisen liikenteen välinen erottelu; korvausvastuun määrien ja laadun olisi oltava yhtäläiset maan sisäisessä ja kansainvälisessä liikenteessä,

voimassa olevat alhaiset korvausvastuun rajat johtavat usein pitkiin oikeudellisiin käsittelyihin, jotka vahingoittavat lentoliikenteen kuvaa,

yhteisön toimilla lentoliikenteen alalla olisi pyrittävä lentoliikenteen käyttäjien etujen mahdollisimman korkeatasoiseen suojaan,

yhdenmukaisten edellytysten aikaan saamiseksi lentokuljetuksissa käytettävälle lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuulle ja lisäksi korkeatasoisen suojan varmistamiseksi lentoliikenteen käyttäjille ovat toimet, ottaen huomioon toissijaisuusperiaate, parhaiten toteutettavissa yhteisön tasolla,

on aiheellista poistaa kaikki korvausvastuun rajoitukset, kun kyseessä on matkustajan kuolema, loukkaantuminen tai muu ruumiinvamma,

korvauksen varmistamiseksi väistämättömien onnettomuuksien uhreille korvausvaatimuksen perustuessa Varsovan yleissopimuksen 17 artiklassa tarkoitettuun matkustajan kuolemaan, loukkaantumiseen tai muuhun ruumiinvammaan eivät lentoliikenteen harjoittajat saisi vedota Varsovan yleissopimuksen 20 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettuihin rajoituksiin korvauksen ollessa alle 100 000 ecua,

---

[1] EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 1
[2] EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 8
[3] EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 15

matkustajien tai heidän lähiomaistensa olisi saatava kiinteämääräinen hyvitys mahdollisimman pian voidakseen kattaa välittömät kulut,

onnettomuuden tapahduttua korvaukseen oikeutettujen henkilöiden edut edellyttävät lainsäädännöltä selkeyttä, ja heidän on saatava etukäteen riittävästi tietoa sovellettavista säännöistä; on tarpeen välttää pitkällisiä oikeudellisia käsittelyjä ja korvausoikeudenkäyntejä; on aiheellista antaa korvaukseen oikeutetulle henkilölle mahdollisuus oikeudenkäyntiin siinä jäsenvaltiossa, jossa matkustajalla on kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka;

kilpailun vääristymien estämiseksi on suotavaa, että kolmansien maiden lentoliikenteen harjoittajat antavat matkustajilleen riittävästi tietoa kuljetusehdoistaan,

matkatavaran ja rahdin asemaan kohdistuvia parannuksia käsitellään parhaillaan ICAO:n tasolla, eikä niiden tilanne vaadi niin pikaisia toimia kuin matkustajien tilanne, ja

on aiheellista ja tarpeen korottaa tässä asetuksessa ilmoitettuja korvausmääriä taloudellisen kehityksen mukaisesti; on aiheellista antaa komissiolle valtuudet päättää tällaisista korotuksista sen jälkeen, kun se on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa määritellään yhteisön lentoliikenteen harjoittajien onnettomuuksista johtuvia matkustajille maksettavia korvauksia koskevat velvoitteet.

2 artikla

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) "lentoliikenteen harjoittajalla" lentoliikenneyritystä, jolla on voimassa oleva liikennelupa;

b) "yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla" neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 mukaista lentoliikenneyritystä;

c) "korvaukseen oikeutetuilla henkilöillä" onnettomuuden uhreja ja/tai henkilöitä, joilla yksittäistapaukseen sovellettavan lain mukaan on lakiin, tuomioistuimen päätökseen tai erityiseen sopimukseen perustuva oikeus edustaa uhreja;

d) "kiinteämääräisellä hyvityksellä" korvaukseen oikeutetulle henkilölle suoritettavaa ennakkomaksua, jolla hän voisi kattaa kiireellisimmät kulunsa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta mahdollisimman pian maksettavaan täyteen korvaukseen;

e) "eculla" laskentayksikköä, joka on vahvistettu laadittaessa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota perustamissopimuksen 207 ja 209 artiklojen mukaisesti;

f) "Varsovan yleissopimuksella" eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtäläistyttämisestä Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitettua kansainvälistä yleissopimusta ja kaikkia tähän yleissopimukseen perustuvia ja siihen liittyviä kansainvälisiä asiakirjoja.

2. Tässä asetuksessa olevat käsitteet, joita ei ole määritelty 1 kohdassa, ovat samat kuin Varsovan yleissopimuksessa käytetyt käsitteet.

3 artikla

1. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajan korvausvastuuta matkustajan kuolemaan, loukkaantumiseen tai muuhun ruumiinvammaan liittyvästä vahingosta ei rajoiteta lainsäädännöllä tai sopimuksin.

2. Jos vaade käsittää 100 000 ecua tai tätä vähäisemmän määrän, yhteisön lentoliikenteen harjoittaja ei voi poistaa tai rajoittaa korvausvastuutaan todistamalla, että liikenteen harjoittaja ja sen henkilöstö ovat toteuttaneet kaikki vahingon välttämisen kannalta tarpeelliset toimenpiteet tai että kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen oli mahdotonta.

4 artikla

1. Vahingon tapahduttua lentoliikenteen harjoittajan on viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään kymmenen päivän kuluttua tapahtumasta maksettava vahingonkorvaukseen oikeutetulle tai saatettava hänen käytettäväkseen kiinteämääräinen hyvitys, enintään 50 000 ecua, joka suhteutetaan aiheutuneeseen vahinkoon ja joka kuolemantapauksessa on vähintään 50 000 ecua.

2. Kiinteämääräinen hyvitys voidaan vähentää myöhemmin mahdollisesti maksettavasta yhteisön lentoliikenteen harjoittajan vahingonvastuun kattavasta korvauksesta, mutta sitä ei missään olosuhteissa ole maksettava takaisin.

5 artikla

1. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajan kuljetusehtoihin on sisällytettävä 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut säännöt.

2. Matkustajille on pyydettäessä annettava riittävästi tietoa 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista säännöistä yhteisön lentoliikenteen harjoittajan toimistoissa, matkatoimistoissa ja lähtöselvitystiskeillä, ja kyseisistä vaatimuksista on oltava tiivistelmä matkalipussa.

3. Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden lentoliikenteen harjoittajien, joita 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut säännöt eivät sido, on nimenomaisesti ja selkeästi ilmoitettava tästä matkustajille matkalipun ostohetkellä jäsenmaan alueella sijaitsevassa lentoliikenteen harjoittajan toimistossa, matkatoimistossa tai lähtöselvitystiskillä. Lentoliikenteen harjoittajien on pyydettäessä annettava matkustajalle kaavake, jossa selvitetään liikenteen harjoittajan käyttämät ehdot. Riittävänä tietona ei pidetä sitä, että korvausvastuun raja ilmoitetaan matkalipussa.

6 artikla

Jäsenvaltion viranomaiset toimittavat kerran vuodessa luettelon tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolella olevista kolmansien maiden lentoliikenteen harjoittajista asianmukaisille lentoliikenteen käyttäjien järjestöille ja komissiolle, joka antaa luettelosta tiedon muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Yhteisön lentoliikenteen harjoittajalle tapahtuneen onnettomuuden perusteella vahingonkorvaukseen oikeutetut henkilöt voivat Varsovan yleissopimuksen 28 artiklassa mainittujen mahdollisuuksien lisäksi ajaa vahingonkorvausvaateita sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa matkustajalla on kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka.

8 artikla

Komissio voi 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti antaa asetuksen edellä olevassa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen korvausmäärien tarpeellisesta korottamisesta, jos taloudellinen kehitys antaa aihetta tällaisiin toimenpiteisiin.

9 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

2. Komissio voi kuulla komiteaa myös mistä tahansa muusta tämän asetuksen soveltamiseen liittyvästä kysymyksestä.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.